

АЛКО-ТЕСТ

Два радознала кретена који су нажалост, чланови редакције овог часописа, одлучише да направе глупост... Из досаде, претпостављам... Сједоше „М-7“ и „Г-17“ (шифре, сигурности ради) у дневну собу и ставише литру шљиве на сто. Испитују нешто... Позваше медицинску сестру, за сваки случај, а она... 50-ак година, 150-ак кила, 1500-тињак километара браде и бркова... Све вам је јасно...

План — попиту десет чашица, па биљежити промјене?! Шта им све неће пасти на „памет“... Екипа се скупила: Идиот (2 ком), дебела сестра (1 ком, али повелик) и фотограф (1 ком). Па 'ајмо...

Почели смо, атмосфера баш и није нека... Прва чаша је ексирана! Грима-су јадног М-7, иначе не тако вичног пићу, ријечима не могу описати...

Оде и друга, нешто лакше... Мири се полако са судбином...

Трећа!!! Опааа... Рекло би се: „Прва к'о трње, друга к'о слама, трећа иде сама...“ Ту је и први смијешак на лицу нашег заморчета. Мало опуштенија атмосфера... Али онда долази преломна, четврта чашица!!!

Расположење М-7 неочекивано нагло расте... „Ма, који вам је к...ц, шта се мрштите?! Дај 'вамо радио!“ Након краћег тражења зауставио се на Слађи „ех“ Ђогани!!! Утицај алкохола на укус М-7 је изненађујуће висок... Пар стихова му је изашло из уста, а онда је нешто ушло...

Да, да — пета!!! Какав замах, какво ексирање... Неста шљиве к'о да је ни било није... У међувремену је онај кретен са радија пустио наредну пјесму — *Три ратна хавера*, „Забрањеног пушења“, дозволивши да задњи тонови оне дроље додирну почетак те пјесме... Хм... Али, да

се вратим експерименту: Десила се још једна битна ствар — М-7 је имао приједлог — „Ма 'ајмо негдје, ј...ш ову собу! Да скокнемо до *Титанијума*, одбацићу нас...“ „Нећеш, нећеш, кључеви од кола су код мене, не смијеш возити“, огласи се баба. М-7 је погледа са гађењем, претњутавши нешто, па оде до радија... Склони „Пушење“... „Твинс“ му је био по вољи... Е, да нисам на дужности, видео би он...а и онај са радија... Оде до флаше и тресну шесту. Екс, наравно, али овај пут и додаток — уда-рац чаше од сто!!! На радију поче Стоја... Ух, ш т о

„Није ми ништа, бјеж' тамо!“, одбруси М-7. „Како да плешем овдје? Идемо у *Мах*, тамо је Бранка — „black rose“, биће готива!“ „Ма није, одложено је за наредни петак, тад ћемо ићи“, слагах му, није било друге... „Е, ј...м ти срећу...“, тужно изусте.

Сједе и нали седму чашу (више стољњак око ње...), па попи и то!!! Суморна му фаца, сав деформисан... Али ипак све се преокренуло! На радију дође на ред и Шако Полумента!!! Комшије баш и нису

хтјеле пјевати са њим, али су пратиле ритам лупајући метлама и ципелама од зидове... Свеопште весеље!!! М-7 еуфоричан!!! „Ма 'ајмо негдје, 'ајмо у *Зам*, викну М-7!!! Зацрни ми се пред очима... „Ма видјећемо, хајде да ми ово завршимо, па касније...“ (лажем, лажем..., али шта ћеш, морам)

„Ево завршавамо одмах!!!“, рече, па намигну бабетини. Зашто то?! Ух, читај даље... Осма и девета, једна за другом!!! Све се поклопило! И те двије чаше, а и, у најгорем могућем тренутку, Сека Алексић са мегахитом — „Црно и златно“. Алкохолно лудило достиже врхунац. Чашица је након пића завршила на поду у парампарчадима. Покушај устајања је маму коштао кристалних чаша. Ипак, он скочи горе, лустер паде доле, баба уста да га смири, али... Нећете вјеровати! Некада нормалан човјек рече: „Оди, мала!“, па ухвати бабу... Јао, мајко моја... Шамар је одјекнуо неколико пута... Могу мислити, маса пута убрзање... Ситуација је измакла контроли!!!

Док смо се ми снашли, М-7 је, лежећи на поду окружен свом храмом коју је данас појео, већ попио све што је у флаши остало... И наравно — кома! Наћи телефон у том џумбусу, наговори оне из хитне да дођу... Немогућа мисија, човјече!

Ипак се све завршило. Не могу рећи без посљедица... Материјална штета и није толико велика као она на његовом образу... У почетку, након што се отријезнио, није ми вјеровао... Али, показах му слике... (једино је фотограф био нормалан у свему овоме...) „Ништа, живот иде даље, шифруј имена и пиши“, рече тихим гласом. Написах... Сlike нисмо објавили. Ваљда нас разумијете...

М. Р.